

VAN EN AUGMENT pàg 3
Han perdut els joves
la por a les malalties
de transmissió sexual?

ESPORTS pàg 20
Marina Cordobés, del CN Sant
Andreu: "El waterpolo em
va ajudar a vèncer la tímidesa"

línia ^{12 anys} **Sant Andreu**

Novembre 2021 · Núm. 131 · liniasantandreu.cat

Desencallat el projecte per fer el nou CAP de la Sagrera

Es construirà al costat del Club Esportiu Sagrerenc, però encara trigarà un mínim de cinc anys a obrir pàg 14

**"La decisió sobre
el meu lloc el
2023 no depèn
només de la
meva voluntat"**

Entrevista a
Elisenda Alamany,
regidora d'ERC
i consellera a l'AMB

pàgs 10 i 11

Foto: Joanna Chicheinitzky

GIR MUNICIPAL pàg 14

Ajornada sense data la
segona fase del Porta
a Porta a Sant Andreu

A FONTS pàgs 12 i 13

Violència obstètrica: quan
l'embaràs es torna un infern

REIVINDICACIÓ VEÏNAL pàg 14

Volen que el sociosanitari
Isabel Roig sigui públic

**ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS**

home homing

**vidres • miralls
claraboies • alumini**

**projectes integrals
l'execució d'obra**

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona

Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com

www.home-homing.com

• Magatzem: Ptge. Utset, 3

línia vol ser un espai per a la conversa
metropolitana serena i responsable

Josep Martí
Blanch

Fèlix
Riera

Jordi
Muñoz

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Montserrat
Tura

Marc
Cerdà

Gala
Pin

David
Fernández

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Parar-ho és cosa de tots

» Les infeccions de transmissió sexual entre els joves han anat en augment en els darrers anys
 » Hi té a veure la millora de les proves però també la pèrdua de respecte cap a aquestes malalties

Alba Losada
BARCELONA

Les infeccions de transmissió sexual (ITS) han viscut un augment en els darrers anys. D'acord amb l'últim informe 'La salut sexual i reproductiva a la ciutat de Barcelona', de l'Agència de Salut Pública de Barcelona (ASPB), el 2007 hi havia 0 casos de clamídia, el 2017 més de 1.000 i el 2019 se superaven els 4.000. Pel que fa a la gonorrea, mentre el 2007 hi havia 0 casos, el 2017 ja eren més de 1.000 i el 2019 estaven per sobre dels 4.000. Si es parla de sífilis, també es va evidenciar un creixement entre el 2007 i el 2017, quan va passar dels menys de 200 casos als més de 1.000, va continuar augmentant el 2018 trobant-se a prop dels 1.500 casos i va caure de manera important el 2019 arribant als menys de 1.000.

Alba Martínez, metgessa de família del CAP Passeig de Sant Joan i metgessa del grup de referents d'infeccions de transmissió de l'Institut Català de la Salut (ICS), constata aquesta realitat des de la seva experiència. "Fa uns deu anys que les ITS van en augment, sobretot, entre els joves –de 16 a 25 anys–", assenyala fent referència a un creixement que es deu a diversos factors.

MÉS PEDAGOGIA

Una altra veu és la de la infermera del Centre Jove d'Atenció a les Sexualitats (CJAS), Paula Barrantes, que explica que el fet que en els últims anys s'hagi aconseguit una millor capacitat de detecció d'infeccions es tradueix amb una pujada de casos. "Ara les proves són més sensi-

L'educació sexual és un element clau per evitar el creixement d'aquestes malalties. Foto: Arxiu

bles, es notifiquen i es registren infeccions que abans s'ometien i la gent es fa més tests perquè sap millor que temps enrere que pot fer-los", assegura Barrantes, qui alhora detalla que, mentre les ITS més freqüents entre els joves són la clamídia i la gonorrea, de VIH hi ha molt pocs casos.

Encara que, afortunadament, pocs joves coneguin en primera persona què és el VIH, és justament el fet que ara amb tractament el virus no es pugui transmetre ni ser mortal, el que, segons Martínez, pot haver propiciat entre alguns "un relaxament", que tinguin més parelles sexuals i, en conseqüència, creixin les ITS.

"Algunes persones creuen que, per exemple, la sífilis o la gonorrea no tenen importància i que el monstre – el VIH – que feia tanta por, ha desaparegut",

sosté Martínez sobre un augment de les infeccions sexuals que, segons Barrantes, es pot esmenar parcialment si s'acaba amb el discurs de la por. És a dir, instal·lant, tal com diu, en l'imaginari col·lectiu la idea que

Desestigmatitzar les infeccions i reforçar l'educació sexual, dos temes clau

no s'han de fer proves d'ITS quan s'ha tingut una possible relació de risc, sinó que s'han de fer regularment per tenir cura d'un mateix.

En aquest sentit, la infermera de CJAS també recalca que una altra manera de fer caure les ITS entre els joves és reforçar

una pedagogia que encara té poca presència a les escoles: l'educació sexual. "Encara hi ha gent que no sap a quins centres especialitzats, més enllà dels CAP, pot anar a fer-se proves", agrega Barrantes fent referència a una realitat que, a vegades, pot haver fet que alguns se sentin jutjats per contraure una ITS. "És el tracte que a vegades poden trobar en un centre mèdic, i això és una limitació perquè la següent vegada que tinguin símptomes potser no hi tornaran", conclou Barrantes.

CONÈIXER EL COS

D'altra banda, des del projecte Mandràgores, que ofereix tallers d'educació sexual i afectiva a joves i adolescents, confirmen que l'educació sexual que arriba al jovent hauria d'anar més enllà de parlar de mètodes anti-

conceptius. "La salut sexual també és conèixer el cos, ja que d'aquesta manera es poden detectar símptomes d'ITS, o bé, promoure una bona relació amb el cos perquè, si no agrada, a vegades es pot maltractar", subratlla una de les impulsores d'aquesta, Carlota Coll, que també afirma que són clau les emocions que desperten les parelles sexuals. La raó? Si per exemple, una de les parts, tal com afegeix Coll, no vol utilitzar protecció i a l'altra la governa la por o la vergonya, aquesta pot acabar "cedint" sense voler-ho.

Això no és tot. Paral·lelament, Coll recorda que prevenir les ITS també depèn d'acabar amb el seu estigma, ja que aquest pot impedir que alguna persona demani ajuda. "Cal recordar que tota la gent pot tenir alguna infecció alguna vegada", sentència.

Segueix-nos
a les xarxes socials
@liniavaxarxa

facebook
twitter
instagram

La lupa

Combatre el canvi climàtic té costos

per Jordi Muñoz

Foto: ACN

Caldria esperar que la cimera de Glasgow no fos l'enèsima ocasió en què els líders mundials s'omplen de bones paraules de lluita contra el canvi climàtic però després les concrecions no arriben. Però hi ha pocs motius per a l'optimisme.

Un dels problemes dels acords multilaterals contra el canvi climàtic és que estan subjectes al que s'anomena la tragèdia dels comuns: tot i que tots estariem millor si reduïssim globalment les emissions, cada país individualment té incentius per no fer-ho i esperar que els altres ho facin. D'aquesta manera, es pot beneficiar de la reducció global sense pagar el cost de la reducció d'emissions. El resultat d'aquesta lògica és que ningú no pren les decisions que caldria prendre per acostar-se als objectius de reducció d'emissions que els científics consideren necessaris per limitar l'escalfament global. El problema de fons és que l'atmosfera és un bé comú, del que tothom se'n beneficia, però els costos de la reducció d'emissions són ben concrets.

Aquesta lògica endimoniada de les negociacions entre estats es reproduïx a petita escala: si he de deixar el cotxe a casa i fer un trajecte de 30 o 40 minuts més per anar a la feina, tindrè incentius per mirar de fer la viu-viu i que siguin els altres els que perdin temps mentre jo segueixo anant en cotxe. O si una ciutat com Barcelona ha de limitar el trànsit de cre-

uers, altres ciutats de la Mediterrània poden aprofitar-se'n: es beneficiaran de la reducció d'emissions sense pagar el cost de retallar un sector econòmic. Cada municipi, o comarca, tendirà a mirar d'escapolir-se d'instal·lar molins de vent o parcs solars al seu territori esperant que altres assumeixin els costos de la transició energètica.

Uns tenen por de perdre eleccions, altres de perdre diners i tots d'empitjorar el ritme de vida

Perquè la reducció d'emissions no és gratuïta. Els estats poden mirar de compensar i incentivar la transició ecològica amb polítiques expansives, que vindria a ser el que s'ha anomenat *Green New Deal*. Però el fet és que mitigar el canvi climàtic és una decisió política molt costosa. No podem desplaçar-nos tant en cotxe, ni en avió. Els viatges hauran de ser més cars i tardarem més temps a arribar a la feina. Alguns sectors econòmics hauran de redimensionar-se a la baixa i introduir canvis que els faran menys competitius (en preu). Això, si no canvien moltes altres coses, farà créixer l'atur. Si més no en el curt termini.

I com a consumidors, haurem d'assumir costos més elevats en molts productes. Si hem de produir prou energia renovable per substituir les fonts d'energia brutes i per electrificar bona part del que ara es mou amb combustibles fòssils, els paisatges que tant ens estimem s'hauran de transformar. No podrem plantejar-nos models de desenvolupament basats en el creixement infinit.

No és un discurs fàcil de fer, però és imprescindible per passar de les paraules als fets. Tothom ha de ser conscient de què vol dir combatre el canvi climàtic. Per això crida l'atenció que encara tinguem debats sobre mesures com la reducció de carrils per a cotxes, els peatges d'entrada a les ciutats, el veto a l'ampliació de l'aeroport, la implantació de renovables o la reducció del consum: són mesures mínimes, de sentit comú, que apunten en l'única direcció possible si és que ens prenem seriosament la mitigació del canvi climàtic. Cal superar el doble llenguatge i la dissociació entre discursos que són pretensament ecològics quan parlen en general però profundament *desarrollistes* quan parlen de coses concretes. Els polítics tenen por de perdre eleccions, els empresaris de perdre diners i els ciutadans d'empitjorar el seu ritme de vida. Però només prenent riscos i assumint els costos en primera persona podem evitar el desastre cap al qual ens encaminem. Val més dir-ho i no seguir enganyant-nos.

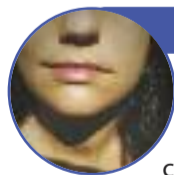
Aquí es piula

El Twitter en paper

@TVilalta

Tres casos de *segurates* racistes corren per aquí aquest matí [2 de novembre de 2021], probablement una fracció ínfima dels casos reals que s'han produït a les discoteques catalanes aquest cap de setmana. El retorn a la normalitat de la indústria de l'oci nocturn.

@xul81

Bueno, i com de contaminant ha estat la cosa aquesta que estan fent a Glasgow, eh? Tant Zoom i tanta història i per fer una cimera contra el canvi climàtic la fan presencial. Quants avions i cotxes han necessitat? Havia de fer la merda de tuit per quedar-me descansada.

@quadern_tactil

Vas venir quan ningú volia fer-ho. Vas fer de portaveu quan el club es desmembrava. Vas lluitar per la Lliga amb un equip molt just i vas ser positiu quan Messi va marxar. I vas fracassar, sí. Però avui tornes a l'Olimp culer del qual mai marxaràs. Malgrat tot, gràcies, Ronald.

@apunte

Hay un sector de la derecha que lo ha apostado todo a defender una identidad de persona incívica, molesta para todos, que come azúcar y chuletas porque se lo prohíben y va en coche a todos lados porque es su libertad. Están a una batalla cultural de defender los pedos en público.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas

Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Francisco Javier Rodríguez

Dipòsit Legal: B 11298-2010

(l'Hospitalet i Baix Llobregat), Alba Losada (Districtes de Barcelona), Anna Utiel (Montse-ratí) i Toni Delgado (Esports)

Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011 Diputació de Barcelona

Editor-Gerent: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Coordinador de Vendes: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Estratègia digital: Anna Corbatera
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Tot i que el veïnat de la Sagrera ja té ubicació per al seu nou CAP, el passatge de Bofarull, es preveu que l'equipament tardarà uns cinc anys a estar enllestit. És per aquesta raó que es farà un mòdul provisional a prop de l'actual CAP.

pàgina 14

Generalitat

El començament de la segona fase del sistema de recollida de residus Porta a Porta es va ajornar a principis d'octubre sense data. L'Ajuntament vol corregir les deficiències de la primera fase després de mesos de moltes queixes veïnals.

pàgina 14

Ajuntament

El festival Say It Loud va omplir entre el 29 i el 31 d'octubre l'antiga fàbrica tèxtil Fabra i Coats d'un ampli repertori de música hip-hop, cúmbia i reggae a partir de les actuacions de diferents artistes locals i internacionals.

pàgina 14

Say It Loud

El + llegalit

línia Sant Andreu.cat

- 1 *El nou CAP de la Sagrera es construirà al costat del Club Esportiu Sagrerenc*
- 2 *L'Ajuntament ajorna sense data la segona fase del Porta a Porta a Sant Andreu*
- 3 *Aquests són els 58 serveis de la Seguretat Social als quals es pot accedir via SMS*
- 4 *L'anticolauisme hi torna: qui hi ha darrere de Barcelona és imparabile?*
- 5 *Artadi es presenta com l'alternativa de futur per a una Barcelona que veu "empobrida"*

Xarxes socials de caràcter públic

per Susana Pérez

Facebook no tanca una crisi de comunicació que ja en té una altra d'oberta. A principis d'aquest mes d'octubre, les empreses de Zuckerberg van trontollar després de dues jornades negres consecutives: la caiguda de Facebook, Instagram i WhatsApp la tarda de dilluns 4 d'octubre i la compareixença al Senat dels EUA d'una extreballadora de la companyia que va denunciar pràctiques nocives l'endemà.

Les xarxes socials són una oportunitat que s'ha convertit en un problema. Instagram difon una vida perfecta i és tòxic per a les adolescents. WhatsApp propaga la desinformació i és tòxic per a les relacions humanes. Facebook distribueix propaganda i és tòxic per a la democràcia mateixa.

Totes aquestes empreses, propietat de Mark Zuckerberg i sota el paraigua de Facebook Inc. —a partir d'ara, Meta—, funcionen amb el mateix model de negoci: generar continguts que captin l'atenció de les persones amb l'objectiu de recopilar el màxim de dades possible de cada usuari per vendre-les.

Podem al·ludir la responsabilitat dels usuaris en tot plegat, ja que al final són ells els creadors d'aquests continguts. Qui genera les imatges ideals que circulen a Instagram? Qui propaga la desinformació a WhatsApp? Qui menteix i polemiza a Facebook? Però seria injust quedar-se només amb aquesta anàlisi, ja que l'algoritme de Facebook dona visibilitat a determinats continguts en detriment d'altres.

A Instagram, per exemple, promou les imatges de noies amb poca roba, mentre que a Facebook mostra més els missatges polèmics que els moderats. I és que el benefici econòmic de totes aquestes empreses passa per davant de la salut mental de les adolescents, de les relacions humanes i de la qualitat democràtica.

Les solucions proposades, com el trencament del monopoli de Facebook Inc. —o Meta— i l'autoregulació no han donat els seus fruits: la Unió Europea està molt preocupada per la força que ha adquirit la companyia de Zuckerberg en l'esfera pública digital. Les empreses tecnològiques han de responsabilitzar-se de moderar els continguts en els sistemes democràtics? Han de decidir a qui donar la paraula i qui censurar?

Potser la resposta per solucionar les xarxes socials passa per fer-les públiques o, almenys, deixar-les en mans d'empreses amb models de negoci que no segrestin la nostra atenció a qualsevol preu i, en canvi, treballin per crear una veritable xarxa social. Podem imaginar una xarxa promoguda per i per a la ciutadania de Barcelona, per exemple?

Diferents experts assenyalen que la creació i la implementació d'uns serveis tecnològics de

caràcter públic, sigui a nivell nacional o supranacional, podrien substituir els serveis de Facebook i resoldre la toxicitat actual. Sempre que s'aborda aquesta qüestió, però, apareix el problema de la massa crítica. És a dir, aquestes plataformes socials de caràcter públic només arrelarien entre la ciutadania si aconseguen sumar prou usuaris per resultar útils i atractives per a la comunitat.

Ara mateix, Facebook, WhatsApp i Instagram són difícils de substituir perquè hi tenim totes les nostres connexions i milers de continguts que hem generat, de manera que aquestes empreses de xarxes socials s'han convertit en serveis irremplaçables. Aquest problema, però, es podria resoldre si aconseguim garantir la portabilitat de les dades del monopoli de Zuckerberg.

El mateix dia que va caure Facebook, dilluns 4 d'octubre, Barcelona impulsava la iniciativa BCNMarket per plantar cara a Amazon. Es tracta d'una plataforma perquè els comerços de proximitat puguin vendre en línia. De moment, ja aplega 2.500 botigues i compta amb centenars de milers de bonus de consum bonificats per l'Ajuntament de Barcelona. Seria possible alguna iniciativa similar per plantar cara a Facebook?

Línia Sant Andreu no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#NetflixEnCatalà

@**bernativilaro**: ERC no presenta esmena a la totalitat als pressupostos de l'Estat perquè diu que ha aconseguit "blindar amb quotes" el català a la llei audiovisual.

#AcordPocConcret

@**CatalunyaRadio**: El PSOE i Podem acorden "la derogació de la reforma laboral en els termes que fixa l'acord de coalició".

#XaviAlBarça

@**andreuginola**: Xavi té aquesta temporada de marge. No li demano títols, tampoc l'excel·lència de Guardiola, només un Barça reconeixible i valentia per fer neteja al vestidor.

El contrapoder antirepressiu

per Dolores Sabater

Al cor de la Vall del Tenes, a Santa Eulàlia de Ronçana, fa uns dies teixiem poble en un entranyable acte comunitari de solidaritat amb l'Ernest, una de les més de 4.500 persones represaliades per la causa general contra l'independentisme que s'ha enfrontat a la justícia tot just ara. Un acte intergeneracional, amb gastronomia popular, música en viu, parlaments i, sobretot, molta complicitat. S'hi respirava el contrapoder que construeix el poble quan s'autogestiona. S'hi feia sentir la força de la convicció i el compromís col·lectiu.

A cada acte, a cada acció, sigui per les detingudes del 23-S, 9 de Lledoners, Encerclem el Parlament, Urquinaona, la Junquera, Jusapol, Meridiana, conselleria d'Economia... Per en Marcel, en Brayan, l'Arnau, la Xènia, la Queralt... Sigui quin sigui el seu nom i la seva circumstància, una són totes. Som. I mantenir les xarxes de suport, solidaritat i visibilització és vital perquè puguem trencar la seva repressió, que busca trencar-nos a nosaltres. Fer conèixer i viure al màxim de població, dins i fora dels entorns, l'abast del marc repressiu és imprescindible. I més ara que els indults han tret les preses i presos polítics de les presons. Cal evitar que s'instal·li la creença que la causa general contra l'independentisme ha afluixat. La repressió s'ha de transformar en contrapoder antirepressiu.

S'acaba l'octubre, un mes carregat d'aniversaris polítics per als Països Catalans, que incrementa les dates memorables des del 2017. A l'anterior article parlava de l'1 d'octubre, ara del 27. Tot just l'acabem de passar, i aquest 4t aniversari de la proclamació de la República Catalana no implementada ha quedat marcat per dos fets aparentment contraposats però que venen a parlar del mateix. Un passava el mateix dia 27, l'altre l'endemà. Un en clau estatal, l'altre en clau europea. Tots dos relacionats amb la repressió i els tribunals. Tots dos vinculats a les constitucions i a la monarquia.

D'una banda, dimecres la magistrada del TSJC Maria Eugènia Alegret feia detenir l'exvicepresident del Parlament Josep Costa en un clar avís que l'Estat espanyol no té cap intenció d'aturar la persecució i la repressió ideològica. Costa estava citat davant del tribunal com a investigat per permetre debatre al ple sobre monarquia i autodeterminació. L'exvicepresident va decidir no presentar-s'hi perquè no reconeix el tribunal, i la magistrada va fer-lo detenir per obligar-lo a fer-ho. Ell mateix ha avisat que no parará fins que el seu cas arribi a Europa.

L'endemà, des d'Europa, precisament, ens arri-

litzada i insultar-lo o permetre que el Parlament la debati pot costar anys de presó, multes i inhabilitacions, a Bèlgica han decidit que el que seria delictes és castigar qui l'insulta. El contrapoder antirepressiu aquí es multiplica.

Aquest dictamen belga és un nou avís de com de sola es va quedant la (in)justícia espanyola en el marc europeu, i se suma al rotund fracàs de Llàrena, fa un mes a l'Alguer, quan la presidenta de la Cort d'apel·lació de Sàsser, Plinia Azzena, va considerar que no hi havia motius per imposar mesures cautelars contra el MHP Puigdemont perquè la seva immunitat

està intacta. Tot plegat va consolidant la gran potència que té la feina feta des de l'exili. Quatre anys després, i malgrat que Europa no va estar a l'altura del que s'esperava ni per protegir el dret d'autodeterminació del poble català ni per condemnar la brutalitat policial exercida contra persones en clara actitud de resistència pacífica, la via de la internacionalització s'erigeix en una via imprescindible (no pas única) per avançar cap a l'autodeterminació i la independència.

I encara un tercer fet: el Constitucional espanyol ha rebutjat el recurs d'empara que l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell va presentar en contra de la sentència del Procés (onze anys i mig de presó per sedició), i aquesta resolució contrària li permet portar el seu cas a Europa. I això tam-

bé és contrapoder. Malgrat que Europa és un camí molt lent. En el cas d'Arnaldo Otegui, quan el Tribunal Europeu de Drets Humans va condemnar Espanya per vulnerar el dret a un judici just als cinc dirigents abertzales en el cas Bateragune, ja havien complert la condemna. Però, així i tot, és una victòria internacional justa, que mina la credibilitat del sistema judicial espanyol.

La repressió no es pot viure com una derrota. Donar-li la volta i convertir-la en contrapoder és una forma de desactivar-la.

Foto: ACN

ba un fet molt remarcable. Des de Bèlgica. El Tribunal Constitucional belga, en resposta al Tribunal d'Apel·lació de Gant, que examina l'euroordre contra el raper Valtoryc, ha tombat la seva pròpia llei d'injúries a la Corona vigent des del 1847. Amb aquest dictamen, que deixa clar que castigar aquells que insulten el rei és inconstitucional perquè no respecta la llibertat d'expressió (no s'ajusta a la Constitució belga ni al Conveni Europeu de Drets Humans), l'alt tribunal belga allunya l'extradició del cantant. Mentre a l'Estat espanyol la figura del monarca està sacra-

Les millors perles

Ana Rosa Quintana ha dit que té càncer de mama i ha rebut una allau de missatges de suport, que ha agraït amb una piulada. La resposta de la periodista María Patiño a aquest tuit ha generat confusions: "Res és gratuït, recull el que sembres".

Fan una festa de Halloween basada en la sèrie *El joc del calamar* i la nit acaba amb vuit morts. Ha passat a Panamà, on enmig de la celebració hi va haver un enfrontament entre dues bandes vinculades al narcotràfic.

Nou capítol del serial de l'exbisbe de Solsona, Xavier Novell. Després de demanar casar-se pel civil amb la seva xicota, una escriptora de novel·les eròtiquesatàniques, ara es comenta que la parella podria estar esperant bessons.

Conduir beguda, en sentit contrari i sense una roda del darrere del cotxe no sembla bona idea. Tot i això, una dona va decidir fer-ho per l'AP-7 des de Maçanet fins a Fornells de la Selva. Això sí, va acabar detinguda.

Karwai Tang / Govern britànic

LA FOTO

**Als comerços verds
pots comprar aliments
frescos i locals**

Vine al teu mercat!

www.mercats.barcelona

Ajuntament de
Barcelona

**COMERÇ
VERD** →

Barcelona
Capital Mundial
de l'Alimentació
Sostenible 2021

Tribuna

Més enllà del melic teatral de Barcelona

per Víctor Porres

Actualment, tenim els recursos i la predisposició a viatjar per tot el món –fins i tot alguns privilegiats ho fan a l'espai–, però cada cop més ens movem menys de casa. I no és per la pandèmia. Abans del confinament, ja estàvem vivint aquesta tendència a convertir l'entorn domèstic en l'oficina, el restaurant, la sala de cinema, el gimnàs, el saló de jocs i, fins i tot, el lloc per lligar a través de les plataformes de cites.

Ens ho porten tot a casa, des d'una hamburguesa fins a la tinta de la impressora. Els carrers s'estan omplint de furgonetes de missatgeria aparcades en doble fila que sovint només transporten petits paquets de productes procedents de l'Àsia que no fa gaire anàvem a comprar a la ferreteria de la cantonada.

Tenint en compte aquests nous hàbits de consum, encara rai que seguim anant al teatre o a veure concerts. És la màgia del directe, suposo. Per molta mega-altíssima definició que tingui el nostre aparell de TV i l'excel·lent qualitat en què s'emeten els concerts o espectacles en *streaming*, òbviament no es gaudeixen amb la mateixa intensitat que en viu, on la pantalla deixa lloc a l'escalfor del públic, la vibració del so i els refredats pels canvis bruscos de temperatura.

Llavors, posats a moure el cul, per què som capaços de desplaçar-nos d'una punta a l'altra de Barcelona per treballar o fer gestions, però, en canvi, rarament passem les fronteres de la ciutat per veure una obra de teatre a l'Hospitalet, Badalona o Cornellà? La distància o el temps no és motiu suficient, perquè, segons on vius, et costa menys anar a un teatre d'aquestes ciutats metropolitanas que fer-ho a un barri allunyat de casa.

El problema és que ni tan sols ens plantegem que fora de Barcelona pugui haver-hi una oferta tan diversa i de qualitat com la de la capital catalana. I és lògic, perquè a Barcelona és on hi ha més públic, més teatres i on es representen els grans espectacles fent temporada. Però què passa realment a fora de la ciutat? No ho sabem per què, possiblement, no ens ho hem preguntat i també per què ningú ens ho ha fet evident. Ni a les cartelleres dels principals diaris del país ni als portals especialitzats en les arts escèniques hi trobem el concepte d'agenda teatral metropolitana. De fet, la majoria parlen específicament de Barcelona i, amb sort, alguns hi inclouen també l'oferta d'altres ciutats grans catalanes.

Es troba a faltar una cartellera més ampla de mires que fomenti el trànsit de públic no només cap a Barcelona, sinó també de Barcelona cap a les ciutats properes. Quan ha acabat temporada un espectacle que no et volies perdre, podries optar a la "repesca" i anar a veure l'obra a una altra ciutat veïna. De fet, molts ja ho fan, però són els més motivats, perquè seguir la pista de les funcions d'un espectacle als teatres de l'àrea metropolitana no és gens fàcil, a no ser que siguis el president del club de fans de la companyia o treballis per a la SGAE.

I el que encara menys gent sap és que les sales de fora de Barcelona no només programen espectacles que ja han passat pels grans teatres de la ciutat, sinó que, en algunes ocasions, són aquests espais "Off-BCN" els que prenen la iniciativa i presenten en primícia obres que després es podran veure a Barcelona. Aquest és el cas d'*El gran comediant* de Joel Joan, que després d'estrenar-se al festival Temporada Alta i abans de fer temporada al Teatre Goya, es representarà a Badalona i a l'Hospitalet de Llobregat. També *Una noche sin luna*, de Juan Diego Botto –sense data encara per a Barcelona–, es podrà veure al desembre al Teatre Zorrilla de Badalona i a l'Artesà del

Prat de Llobregat, i al gener a l'Atrium de Viladecans. O *The Opera Locos* de la companyia Illana, que ja ha passat per Badalona gairebé un any abans que entri a la cartellera del Teatre Poliorama.

Sigui perquè els programadors de fora de Barcelona s'espavilen per ser els primers, perquè les companyies volen testar el públic dels voltants abans d'entrar a la gran ciutat o bé perquè l'estrena o preestrena forma part de l'acord de residències artístiques en teatres municipals, el fet és que, si estàs a l'aguait, pots convertir-te en el rei de l'*spoiler* teatral veient abans que cap barceloní obres d'artistes com José Sacristán o Concha Velasco, per posar dos exemples recents.

En l'àmbit de la dansa, una de les arts escèniques més complicades de programar per l'habitual baixa resposta del públic, algunes sales com el Teatre-Auditori de Sant Cugat han aconseguit incloure estrenes dins de les seves programacions que han atret espectadors de tot el país amb el reclam de prestigioses companyies nacionals i internacionals com el Béjart Ballet Lausanne, el Malandain Ballet Biarritz, la Compañía Nacional de Danza, la Compañía María Pagés o el Ballet Nacional de España.

Precisament, en aquesta mateixa disciplina tenim una flor que esperem que faci estiu: Dansa Quinzena Metropolitana, una iniciativa impulsada per l'ICUB i que té com a objectiu descobrir nous espais, espectacles i altres activitats que ajudin a relligar el teixit creatiu dins de l'àmbit metropolità, amb propostes a Badalona, Barcelona, Cornellà, el Prat, Esplugues, l'Hospitalet, Sant Cugat, Santa Coloma, Terrassa i Viladecans.

I és que la unió fa la força i disminueix el risc en el sempre aventurat món de l'espectacle. Una prova va ser "Els Teatres Amics", una associació que agrupava el Teatre-Auditori de Sant Cugat, el Teatre Auditori de Granollers, el Teatre Kursaal de Manresa, l'Atrium de Viladecans i l'Atlàntida de Vic amb l'objectiu de posar en valor les programacions dels teatres municipals i la importància de la cultura al territori. Des del 2013 fins al 2018, van impulsar diverses iniciatives, com la producció de l'obra *Vilafranca, un dinar de Festa Major*, de Jordi Casanovas (premi Butaca 2016), que es va presentar als teatres associats i, posteriorment, en altres sales del país i de les Illes Balears, i també al Teatre Lliure.

Més recentment, l'Atrium de Viladecans i el Teatre Zorrilla de Badalona, juntament amb el Teatre Jardí de Figueres i el Teatre Monumental de Mataró, han sumat esforços per reduir despeses programant de manera coordinada l'aclamada *Jauria* de Jordi Casanovas (premi Max 2020 al Millor Espectacle Teatral i a la Millor Adaptació Teatral), una obra que, inexplicablement, no s'ha representat a Barcelona ni probablement ho acabarà fent.

Cal deixar de mirar-nos el melic per sumar sinergies i trencar amb estigmes com el de les companyies que creuen que, si no estrenen a Barcelona, no existeixen, o els promotors que asseguren que sense ajuts públics no es pot fer gira a fora de la ciutat. Tenim grans creadors, boníssimes propostes teatrals i espais magnífics, i hi ha públic per a tot, però l'hem d'incentivar a anar al teatre, sigui al seu propi municipi o bé al del costat, i en això cal que remem tots plegats: promotors, sales, administració, mitjans de comunicació, artistes i espectadors.

De moment, podríem començar ensinistrant la Siri, l'Alexa, la Cortana i el Google Now perquè, a més d'encendre'ns la cafetera i localitzar-nos el millor sushi de la zona, ens mostrin també en temps real l'agenda d'espectacles dels teatres de l'àrea metropolitana. I ens recomanin on anar a sopar després de la funció, per descomptat.

Foto: Pexels

“

Ni a les cartelleres dels principals diaris del país ni als portals especialitzats hi trobem el concepte d'agenda teatral metropolitana

”

Flaixos

@massanagranair: [Sobre les eleccions al Consell de la República] Puigdemont ha guanyat les eleccions a president del club de fans de Puigdemont. Enhorabona.

@iriavt: Bueeeeno, vinga, ja està, ja ho hem vist tots i hem corroborat que és una putíssima merda. Podem tornar a canviar l'hora ja? Pot ser abril?

@Gerardipunt: No em digueu que quan escriviu la paraula "fenomen" no us venen unes ganes irrefrenables de posar-li un accent obert a la "o".

**BARCELONA
MAI S'ATURA**

#BONUSCONSUM

Ja hi ha més de **50000 clients** que han reservat els seus **bonusconsum** i els volen gastar a la teva botiga.

A que esperes?

Entra a bcnmkaret.barcelona, crea la teva botiga i dona't d'alta a la campanya dels **bonusconsum** abans que s'acabin!

“La sensació de sentir-se orgullós de Barcelona està en risc”

Elisenda Alamany

Regidora d'ERC a Barcelona i consellera a l'AMB

Arnau Nadeu / Albert Ribas
Fotografia: J. Chichelnitzky

Elisenda Alamany fa un cafè en una terrassa del carrer de Girona abans d'entrar a la nova redacció dels diaris *Línia*. Amb el caràcter proper i distès que la caracteritza, afronta una entrevista que segur que ja intueix que començarà amb la pregunta del moment. Si bé al principi evita mullar-se, a mesura que avança la conversa la regidora d'ERC a Barcelona i consellera a l'AMB es va deixant anar, fins al punt de parlar tan clar que trenca amb el que ens té acostumats la política institucional. Gairebé com si estiguéssim fent aquell cafè d'abans amb ella, però ara amb una gravadora damunt la taula i una càmera capturant el moment.

Actualment vostè és la número dos d'ERC a Barcelona. Ho serà el 2023?

Per a mi el més important és que la gent sàpiga què és el que està votant quan posa la papereta d'Esquerra a l'urna. I a mi m'agradaria que l'Esquerra del 2023 servís per posar les bases de la Barcelona del futur. Que fos el referent institucional de les transformacions que estan passant

a la ciutat. El més important és construir aquest projecte.

D'acord, però li preguntàvem concretament per la seva posició en aquest projecte.

La meva feina i la meva aposta durant aquests anys ha estat a Barcelona, segueix sent aquí i assumiré la responsabilitat que toqui quan toqui.

“Jo soc independentista, però no soc processista. Hem de ser útils”

Això vol dir que està disposada tant a fer passos endavant com endarrere a la llista electoral, si és el que se li planteja?

En el projecte de Barcelona, i torno a parlar del projecte, el que és imprescindible és que hi hagi persones que puguin connectar amb els nous referents generacionals que hi ha a la ciutat, així com amb els nous actius socials, econòmics i

culturals. A mi m'agradaria desenvolupar aquesta feina de ser referent institucional d'aquests canvis, entre altres coses perquè quan jo no era a la política institucional els vaig trobar molt a faltar. I soc a Barcelona perquè crec que és on soc útil. Però aquesta decisió no depèn només de la meva voluntat.

Podem donar per fet que Ernest Maragall serà el cap de llista, no?

Per descomptat. Jo miro la Barcelona d'avui i les millors coses que li han passat tenen a veure amb el cognom Maragall. I em fa l'efecte que, perquè Barcelona torni a brillar, aquella concepció de la ciutat hi ha de seguir sent. Per tant, penso que tenir l'Ernest Maragall encapçalant la llista és un valor.

En el seu últim article d'opinió al diari *Línia*, vostè abundava en la idea que ja ha citat de connectar amb els nous referents generacionals i citava, per exemple, Bad Gyal. Creu que la generació de Bad Gyal pot connectar amb Ernest Maragall?

[Riu] Jo crec que el que està en joc el 2023 no és si el candidat té una edat o una altra. És si recuperem l'orgull de ser barcelonins i barcelonines. La sensació de sentir-se orgullós de

Barcelona està en risc. El que necessitem ara són projectes que aportin solucions per a això. Independentment de si el candidat té una edat o

“En els resultats, els comuns tenen grans problemes. No apareixen”

una altra. És evident que el projecte, que és col·lectiu, ha de tenir diverses sensibilitats i diferents perfils que sàpiguen connectar amb aquesta Barcelona d'avui. Però crec que les dues coses són complementàries i en cap cas excloents.

Ester Capella ja ha dit que vol “acompanyar” Maragall, ha sonat el nom del conseller d'Educació Josep González-Cambray... Sembla que tindrà competència.

Sí, pot ser. Però torno a dir que l'important és que cadascú pensi per què va fer el pas a la política institucional. Crec que tothom ha de tenir

clar quin és el seu propòsit per després tenir clar quin és el seu llegat. La meua voluntat, i això no va de quin número ocupes, ja els he dit que és treballar per connectar amb els nous referents generacionals i perquè la política s'assemblés més a les maneres de fer que existeixen a la societat d'avui dia. A mi m'agradaria marxar de la política institucional havent aconseguit una mica això.

Ja parla de marxar? Tan d'hora?

Si entenem la política institucional com una cosa dinàmica i no estàtica, necessitem continuament gent que hi entri i gent que en surti. Jo crec que això és bo i ho tinc molt clar. Els que van dissenyar el nostre passat i els que han marcat excessivament amb receptes caduques o fallides la nostra política difícilment poden dibuixar el futur.

No ha entrat i sortit, sinó que s'hi va quedar, va dissenyar el nostre passat... Això es podria aplicar a Ernest Maragall.

Però fixin-se que, en els moments que Barcelona ha brillat més, això ha tingut un cognom: Maragall. Quan jo parlo de propostes fallides estic parlant de models que pot representar el PSC a moltes de les ciutats metropolitanès, per exemple. ▶

“Madrid és un forat negre, però potser Barcelona també”

◀ **“Situat-se clarament a favor de la restricció de la immigració és una necessitat ineludible perquè ho exigeixen la supervivència de l'estat del benestar i el manteniment de les condicions de treball dels treballadors menys qualificats”. Sap qui ha escrit això?**
Crec que sí.

És d'Esquerra i es diu Miquel Puig. Vostè està d'acord amb aquesta afirmació?

Me la poden tornar a repetir, fil per randa?

[Li repetim, detingudament].

El Miquel Puig és un provocador. És a dir, al seu llibre entenc que no parla estrictament com a regidor d'Esquerra. Ho fa lliurement. En aquests dos anys he après moltes coses del Miquel Puig, però no estic gens d'acord amb aquesta afirmació.

Abans que parlàvem de la llista, amb aquesta mena d'afirmacions qui potser no hi veurem el 2023 és ell.

[Riu] És evident que amb el Miquel Puig tinc coses amb les quals no coincideixo, com per exemple la reducció de les taxes universitàries o això que ara vostès em citen. Però, en canvi, coincideixo plenament amb el diagnòstic que fa del model turístic, que és la tasca que li tenim encarregada al grup municipal. Per tant, jo crec que en qüestions com aquesta de la qual vostès em parlen hem d'assumir la política amb maduresa. Jo no estic d'acord amb aquesta afirmació del Miquel Puig, però no diria que per això cal expulsar-lo del grup municipal.

S'ha plantejat?

No. Em referia que la meua concepció de la política no passa per castigar aquells amb qui en alguns casos puc no estar d'acord. Era una reflexió més enllà del cas concret, i en el marc del projecte.

Parlem del projecte, perquè a Esquerra veuen Barcelona sense rumb. Què li donarien vostès?

Actitud. Crec que, en general, a la ciutat hi ha la sensació que hi ha un desgovern. Per tant, cal començar per governar bé. I després d'aquesta actitud, el que cal és ambició. Els canvis que ens planteja l'actual govern de comuns i PSC no són prou ambiciosos. A Barcelona fa falta una transformació urbanística ambiciosa, més enllà de l'urbanisme tàctic de l'actual govern. I millorar els equipaments i la mobilitat a molts barris.

Creu que hi ha molta diferència entre el seu projecte per a Barcelona i el dels comuns, i que la ciutadania ho percep així?

Amb els comuns podríem estar d'a-

cord amb el diagnòstic, però no amb els resultats, que no apareixen. En els resultats, els comuns tenen grans problemes. I crec que ja no estem en el temps de les preguntes ni de les idees de laboratori. És cert que hi ha una missió principal a Barcelona que és protegir l'estil de vida dels barcelonins i de les barcelonines, però també ho és que cal impulsar la ciutat. No tancar-la, aïllar-la... I en això jo crec que els comuns no se n'han sabut sortir.

A Esquerra el que ja no diuen tant és que el seu projecte també inclou que Barcelona pugui ser en un futur una capital d'Estat.

Nosaltres sempre hem dit que Barcelona és la capital de Catalunya, que és una cosa que sembla que provoca urticària als partits que actualment governen la ciutat. Però no és una cosa discursiva. És a dir, quan tu tens la concepció que Barcelona és la capital de Catalunya i parles de mobilitat, per exemple, això té un impacte en les polítiques que plantejges. Quin és el gran repte de mobilitat que té Barcelona ara mateix? Potser no és de portes endins, sinó que potser necessitem millorar la xarxa de Rodalies. Moltes vegades es diu que Madrid és un forat negre, però potser no ho sabem i Barcelona també ho és. Què té Barcelona per oferir com a capital de Catalunya als altres? Doncs, sense anar més lluny, negociar una millor xarxa de Rodalies, engegar des de l'AMB un desenvolupament definitiu i accelerat dels *park&ride*... Això és el que ha d'oferir Barcelona.

[Sobre Miquel Puig i la seva tesi de limitar la immigració]

“No diria que cal expulsar-lo”

Ens referíem al fet que ara parlen menys d'independentisme que fa dos anys.

Nosaltres entenem que el fet que som independentistes se'ns dona per descomptat. I que les eleccions de Barcelona van sobre Barcelona. Cal anar molt amb compte, perquè jo crec que la gent de Barcelona no acceptarà que les eleccions municipals vagin d'una altra cosa. O que s'utilitzi la ciutat com el bastió de no sé què. Sí, evidentment, Barcelona ha de ser la capital de Catalunya. I sí, ens agradaria que la governés una força independentista. Però alerta: una força independentista

que també sigui barcelonina i que tingui un projecte per a Barcelona.

Ho diu per Junts això?

[Riu] Parlo de qui té opcions de guanyar a Barcelona.

Junts no en té?

Avui té 5 regidors.

Avui no és el 2023.

Avui té 5 regidors, insisteixo.

Junts diu que vostès són la crossa dels comuns i dels socialistes, tot i que ara sembla que estan lluny d'aprovar els nous pressupostos.

Nosaltres hem fet una cosa que fins i tot hi ha gent que li ha costat d'entendre. Després que ens barressin el pas a l'alcaldia, ens hem arremangat i hem treballat per la ciutat. I això, en termes polítics clàssics, és difícil d'entendre, perquè el que esperaria algú és que féssim una oposició duríssima i que li compliquéssim la vida al màxim al govern. Però vam entendre que, enmig d'una pandèmia, això no tocava. Hem posat la ciutat per davant. Però ara...

... Les eleccions són més a prop i toca començar a desmarcar-se'n.

No, perquè això ho podríem haver fet des d'un inici. El que veiem és que, després de dos anys i malgrat la nostra generositat, el govern no se n'ha sortit. Aquesta no és la Barcelona que vol Esquerra. I per això ens n'hem de distanciar, perquè no és el nostre model. I hi falta rumb.

Vostè també diu que on tampoc hi ha rumb és a l'AMB. També és culpa dels comuns i del PSC?

Més enllà de culpables o no culpables, jo crec que el gran problema de l'AMB és que la ciutadania no sap ben bé què fa aquesta institució per a ella. Les competències que té li impedeixen generar comunitat. A mi m'agradaria que l'AMB s'encarregués dels temes que generen comunitat: l'educació, la cultura... I que fins i tot ens atrevíssim a plantejar que l'elecció del seu president o presidenta es votés en unes eleccions. Els nous temps necessiten una altra mena d'institució metropolitana.

El president Pere Aragonès ha dit que està disposat a obrir aquest debat per reforçar la governança metropolitana. Veurem passos endavant i, en tot cas, el seu Govern estarà disposat a tenir un contrapès polític metropolità més fort?

No crec ni que aquest terme passi pel cap del president Aragonès. Pensin que al govern de l'AMB també hi ha Esquerra. Vull dir que això de contrapès polític no sé si s'adiu gaire al moment actual. I dit això, jo crec que actualment, si l'alcaldesa de Barcelona i, per tant, presidenta de l'AMB

vol exercir un lideratge metropolità, ho pot fer. Crec que ha d'haver-hi un lideratge més decisiu. En el tema de l'ampliació o no de l'aeroport, per exemple, l'AMB no s'ha posicionat. És com si l'AMB fos un òrgan gestor i no polític. I jo crec que hauria de ser més polític, en el millor sentit del terme, i ser un actor important a la política catalana.

Creu que Ada Colau no exerceix o no vol exercir aquest lideratge?

Jo crec que en el projecte del govern actual de Barcelona hi ha una visió de la ciutat tancada en si mateixa. I una mica aïllada, com si això anés només de Barcelona. Hi ha moltes ciutats de l'àrea metropolitana que ens donem l'esquena, i cal un esforç per començar-nos a mirar i veure quins projectes podem compartir, més enllà de la idiosincràsia de cada una. O col·laborem entre nosaltres o difícilment els recursos que tenim avui podran abastir tota la ciutadania i podran donar l'impuls que cal a les nostres ciutats. És una urgència, i això ha d'estar a l'agenda de l'AMB. Però no crec que actualment hi sigui.

El que encara hi ha a les ciutats de l'àrea metropolitana és pocs regidors independentistes. Què pot fer l'independentisme per créixer més en aquest territori?

Ser útil. Jo soc independentista, però no soc processista. Això no va de qüestions identitàries ni de demanar actes de fe a la gent. Això va de si canvies les seves condicions de vida o no. L'independentisme pot fer un salt en aquest territori si s'atreuix a modernitzar les institucions i si renova l'agenda de polítiques. És a dir, si adapta la política a la societat del segle XXI. Perquè si no, no som útils. I ho hem de ser. Si som útils, creixerem. A Barcelona, malauradament, ens van impedir poder-ho demostrar. Perquè tot això al final es demostra governant.

Que el cinturó roig algun dia sigui del groc de l'independentisme és un somni inabastable?

Ho diré al revés: veig perfectament abastable un cinturó groc. Perquè penso que el PSC ja no reuneix els grans consensos de país. I això li acabarà passant factura. ■

Un informe de Dona Llum assenyala que la majoria de parts són en dies laborables. Foto cedida a l'ACN per l'Hospital Vall d'Hebron

Ales pel·lícules, tots els parts acostumen a ser iguals. La dona trenca aigües a l'indret més inesperat. Ràpidament, ha d'anar a l'hospital, sovint en cotxe, i si no ha parit al vehicle, el personal del centre mèdic la recull a la porta mentre ella crida de dolor. La posen en una llitera o en una cadira de rodes, com si fos una malalta, i la condueixen a la sala on tindrà la criatura. Un cop al box, segueix cridant mentre la seva parella grava l'escena amb una videocàmera i intenta no desmaiarse. Quan sembla que tot podria acabar en tragèdia, apareix un home seriós, el doctor, i amb tres maniobres màgiques que deixen en evidència les infermeres aconsegueix que el part arribi a bon port. Ha nascut una criatura preciosa. Fi de l'escena i de moltes pel·lícules.

Així descriuen la infermera Isabel Barrios i l'expert en cinema David Ferragut un part a l'article *Els mecanismes del gènere cinematogràfic per tapar el part medicalitzat*. L'escena explica alguns aspectes de la violència obstètrica. Per una banda, mostra com la nostra societat veu el part: gairebé com una malaltia. Per l'altra, indica quin rol juguen les dones a l'hora de parir: un paper subaltern per sota de metges i d'hospitals.

VIOLENCIA GENERALITZADA

Quan ens referim a la violència obstètrica, és a dir, a aquella que es viu durant l'embaràs, el part i el postpart, estem davant d'una violència que té molts rostres i que es pateix amb més freqüència del que podríem pensar, segons apunta Marta Busquets, advocada i presidenta del col·lectiu de denúncia Dona Llum. "N'hi ha de dos tipus: una que té a veure amb pràctiques i maneres de tractar les dones i una que té relació amb no atendre els seus drets", diu. En el primer cas, es refereix al tracte infantilitzant o denigrant cap a les dones en el procés del part. En el segon, a pràctiques com les cesàries, les induccions de parts o les mutilacions vaginals.

Són situacions de les quals se'n parla poc, en part perquè els professionals de la medicina a casa nostra no estan disposats a reconèixer que existeix el problema. Tot i que l'OMS o la Unió Europea diuen el contrari, el juliol passat el Consell General de Col·legis de Metges deia que la violència sistemàtica contra les dones en els processos del part no existeix i que el concepte és una forma d'estigmatitzar el personal mèdic.

Per a la infermera i artista Alejandra Oviden, però, la violència obstètrica és una "epidèmia global". Les xifres de l'Observatori de la Violència Obstètrica així ho indiquen. El 34% de les dones ha estat escridassada o insultada pel personal mèdic durant el part, el 51% ha viscut algun procediment sense que li expliquessin què estaven fent-li i el 25% ha vist com el seu pla de part era menyspreat.

Quan l'embaràs es torna un infern

Tot i que els col·legis de metges de l'Estat espanyol no ho accepten, la violència obstètrica, és a dir, aquella que el sistema de salut exerceix contra les dones en el moment de l'embaràs, el part i el postpart, a més d'estesa està reconeguda per organismes internacionals com l'OMS, Unicef o la Unió Europea

EN PRIMERA PERSONA

Les xifres emmascaren realitats d'allò més dures, com la de la Carla. El que diferencia el seu cas de la resta és que la seva filla, sis mesos després de néixer, arrossega les seqüeles d'una mala praxi mèdica i que ella ha volgut explicar la seva història. "Hi ha moltes dones que et diuen que quan arriba l'aniversari de les seves criatures ploren perquè tenen flaixos, depressió postpart", es lamenta Busquets en referència a altres mares

a les quals els costa afrontar el que han viscut. De fet, des de Dona Llum afirmen que, a Catalunya, "dues de cada 10 dones pateixen algun problema de salut mental durant l'embaràs i el primer any després de donar a llum", i aquestes situacions, afegeixen, tenen a veure amb com s'afronta el part.

Tornant a la Carla, cal dir que el seu nom és fictici, tal com ho és el de la seva parella, el Ferran, i el de la seva nena, la Laura. Ho són perquè actualment estan en un

procés de denúncia contra Maternitat de l'Hospital Clínic.

"Tot el que no volia que em passés durant el part em va passar", explica. El dia que va néixer la seva filla, quan va arribar a l'hospital li van intentar accelerar el part amb gases, però no va funcionar. "Em van donar oxitocina sintètica per induir-lo i vaig començar a tenir contraccions amb dolors... Va ser un error", considera ara que s'ha informat.

Segons un estudi de Dona

Llum, les induccions d'abans o durant els parts per accelerar l'expulsió de les criatures són una pràctica freqüent a Catalunya. Una pràctica que no té base científica. "Els parts en caps de setmana han disminuït en les últimes dècades i pràcticament no hi ha naixements en festius", explica el col·lectiu. A més, els percentatges de part per cesària (29% a la demarcació de Barcelona) augmenten si el centre és privat. Això respon a un sistema que planteja el

Abans del part

● La violència contra les dones no només se circumscriu al procés de l'embaràs, el part i el postpart. De vegades, comença molt abans.

La Sònia no tenia ni 30 anys quan va anar a la ginecòloga per fer-se una revisió rutinària. Res feia indicar que aquell dia tornaria a casa plorant. "Em va dir que m'hauria d'anar plantejant congelar els meus òvuls, perquè, és clar, ja tenia una edat i cada cop em seria més difícil quedar-me embarassada", explica. La frase no venia al cas, li va dir la doctora sense que ella hagués

va veure l'edat d'ella, li va dir directament que el més aconsellable era la fecundació assistida. No hi havia cap indicació que fes pensar que tenien algun problema de fertilitat. "Ho va dir sense cap amabilitat i va afegir que anéssim pensant a començar el cicle d'hormonació, un procés molt dur per al cos de la dona i que val 10.000 euros", denuncia la Carla.

Van sortir de la consulta molt tocats i van demanar a la clínica que un altre metge els atengués. La nova doctora els va tractar de

A partir de certa edat moltes dones viuen una forta pressió per quedar-se embarassades que sovint comença als mateixos centres de ginecologia

demanat consell. Un exemple clar que demostra que sovint el sistema mèdic passa per sobre de les demandes de les pacients.

La pressió sobre les dones per tal que es quedin embarassades és constant quan arriben a certa edat. Aquest fet fa que moltes se sentin vulnerables i és aleshores quan molts professionals aprofiten per exercir el que podríem definir com a poder obstètric. En un altre cas, de nou de la Carla, es veu aquesta situació de forma nítida.

"Feia dos anys que la meva parella i jo buscàvem tenir un fill i vam anar a la clínica Dexeus", explica. Quan el doctor que els atenia

manera diferent. Després de veure que els exàmens de fertilitat eren normals, els va dir que esperessin uns mesos per plantejar-se la fecundació assistida. Però el fet és que, setmanes després, la Carla es va quedar embarassada.

El seu cas, a més, posa en relleu la complicada posició del sistema privat respecte dels processos de fecundació assistits. Atenen sempre a raons mèdiques o de vegades a criteris econòmics? I encara més: aquestes pràctiques més esteses a la sanitat privada poden acabar contagiant la pública, tenint en compte que molts professionals treballen a les dues alhora?

part de forma industrial, segons les lògiques laborals.

La Carla segueix recordant: "Després em van trencar la bosa amniòtica i va ser quan la nena va començar a tenir patiment fetal". Aleshores van arribar dos doctors i la van lligar perquè no es mogués. "Em van dir que em posarien el fórceps per girar la nena", afegix. De sobte, sense avisar-la, dues persones es van llençar literalment a sobre de la seva panxa per empènyer amb els colzes la Laura cap a l'exterior. És la maniobra *Kristeller*, una pràctica mèdica que no està prohibida, però que no s'ensenya a la universitat i l'eficàcia de la qual no està provada. A l'informe mèdic no va quedar reflectit que li fessin allò. Allà només hi diu que li van fer una "pressió suprapúbica amb les mans". Encara que ella estava en un moment dèbil, el Ferran ho va veure tot. Els colzes i els salts damunt la panxa.

L'infern no va acabar aquí. "Quan anaven a treure la criatura, van estirar-la i li van donar un cop molt fort... La maniobra la va fer una persona que estava en pràctiques", afirma. Això va afectar un nervi de la Laura i el braç li va quedar immòbil. A més, la Carla va patir un esquinçament

vaginal. "Vaig haver d'orinar durant setmanes amb una sonda que em posava el Ferran", diu.

En molts parts, per tal de fer sortir la criatura, es fa un tall a la vulva. És el que s'anomena episiotomia, i pot produir incontinència fecal i urinària. Unicef considera la pràctica una mutilació socialment acceptada a Occident. "Hi ha el mite que les vulves no es poden expandir el que fa falta per parir", diu Busquets.

Ara, la Laura va a rehabilitació i ja mou el braç. Ha tingut sort. Hi ha infants de dos anys que no han recuperat la mobilitat.

El seu cas és diferent del de la Nancy. El 2011, aquesta jove de 24 anys va arribar amb una amiga a l'Hospital Clínic per donar a llum una nena. La doctora del torn va aprofitar el seu cas perquè tres metges residents provessin el fórceps, tot i que, segons el relat de l'acompanyant, el cap del nadó ja es veia sortir i la pràctica no era necessària. A conseqüència d'això, la criatura va morir amb el cap destrossat. Durant el part, la mare no va contradir els metges. "Ets molt vulnerable i et posen la por al cos: et diuen que estàs jugant amb la vida del teu fill i fas el que et manen... És el poder de la bata", sentència la Carla.

"Dues persones em van saltar a sobre de la panxa amb els colzes per expulsar la nena, però a l'informe mèdic aquella maniobra no va quedar reflectida"

A Catalunya, el 34% de les dones ha estat escridassada o insultada pel personal mèdic durant el part, i el 25% ha vist com el seu pla de part era menyspreat

PATRIARCAT I CAPITALISME

A ulls de Busquets, tots aquests casos parlen del mateix: a la nostra societat el cos no pertany a les dones. "Ens diuen que no sabem donar a llum i que necessitem ajuda, i les dones que no entren en aquest discurs són dones difícils", critica l'advocada. Aquesta idea té la seva expressió més radical en el cas d'una dona que el 2016 va anar a l'Hospital Sant Joan de Déu de Sant Boi per una revisió rutinària quan estava embarassada de 40 setmanes. El màxim de setmanes per parir són 42. La ginecòloga li va dir que el part havia de ser induït, però ella no ho volia. Quan era a casa, per ordre judicial, la policia va entrar al domicili i se la van endur a l'hospital per obligar-la a tenir el nen.

En part, l'origen de totes aquestes situacions es troba en el moment en què la medicina entra en el camp de l'embaràs al segle XIX. Va ser amb l'auge de les societats industrials i el patriarcat que els parts, fins aleshores un reducte vedat a bruixes i sanadores, va quedar en mans de la medicina. "Això va començar amb les dones de classe alta, perquè es podien pagar un metge, i va ser aleshores quan es va estendre l'ús del fórceps... Els metges deien

que ells no podien estar hores esperant que s'obris un forat. Cobraven i adeu", relata Busquets.

Aquella forma capitalista de veure el part ha impregnat la societat fins avui dia. "Hi ha interessos econòmics, sobretot en un territori com Catalunya, amb una alta presència de la sanitat privada", diu. Un part ràpid dona més rèdit econòmic. Per aquest motiu, les clíniques privades tenen uns índexs de cesàries molt més elevats que les públiques.

EL PART DESITJAT

Hi ha formes de tenir una criatura al marge d'aquesta violència sistematitzada? El cert és que sí. És el que s'anomena part fisiològic. "Cal eliminar la visió medicalitzada, perquè el 70% de dones sanes són capaces de donar a llum en condicions saludables", considera Busquets per afegir que, amb tot, les administracions catalanes asseguruen que amb els mitjans actuals el sistema de salut només pot atendre un 4,7% dels parts d'aquesta manera.

Un reportatge
d'**Albert
Alexandre**

El nou CAP de la Sagrera es farà al passatge de Bofarull

» El veïnat celebra que la pressió veïnal "hagi incidit" en la decisió
» L'equipament sanitari no estarà acabat fins d'aquí cinc anys

SALUT ▶ El Departament de Salut i l'Ajuntament van acordar el passat 20 d'octubre que el nou CAP de la Sagrera es construïxi al passatge de Bofarull, just al costat del Club Esportiu Sagrenenc. Tal com expliquen des de l'Associació de Veïns de la Sagrera, es tracta d'una de les dues ubicacions que el veïnat havia proposat a les dues administracions perquè el barri compti amb un CAP més gran que pugui arribar a tothom.

"És el que reuneix les millors condicions perquè el terreny és de titularitat pública i compleix amb els espais que necessitem: 4.000 metres quadrats edificables –el doble que l'actual CAP–", assenyala el president de l'entitat veïnal, Jaume Matas, qui alhora valora positivament que l'Ajuntament i el Departament de Salut s'hagin posat d'acord. "Suposem que la pressió veïnal hi ha incidit i, d'altra banda, la

El solar situat al passatge de Bofarull. Foto: Twitter (@SalvemCAPSgr)

pandèmia ens ha recordat que cal donar més valor a l'atenció primària", recorda Matas.

MÒDUL PROVISIONAL

D'altra banda, mentre el nou CAP no sigui una realitat, es farà al carrer Baixada de la Sagrera, a uns 300 metres de l'ac-

tual CAP, un mòdul provisional per ampliar els serveis d'aquest. "Les dues administracions preveuen que podria estar en funcionament uns 5 anys fins que el nou equipament estigui construït. Esperem que els barracons no serveixin d'excusa per endarrerir el projecte", diu Matas.

Foto: Twitter (@AlbertMonteys)

La música i la ciència-ficció omplen la Fabra i Coats

CULTURA ▶ La Fabra i Coats recupera a poc a poc el seu potencial per acollir esdeveniments culturals. Per una banda, entre el 29 i el 31 d'octubre el festival Sayt It Loud Festival va omplir l'antiga fàbrica tèxtil d'un ampli programa de hip-hop, cúmbia i reggae a partir de la presència d'artistes internacionals i de casa. Més enllà de la música, el Sayt It Loud també defensa l'economia social, la qual cosa va fer que du-

rant el festival no es veiés publicitat de marques comercials.

D'altra banda, fins al 7 de novembre Fabra i Coats serà l'epicentre del Festival 42, el primer festival literari de gèneres fantàstics de Barcelona. L'esdeveniment, que ha estat organitzat per l'Ajuntament, farcirà l'espai i altres punts del barri de Sant Andreu d'activitats relacionades amb la ciència-ficció, la màgia o de relats plens de fantasia.

Habitatge | Desallotjament d'una nau industrial

Els Mossos d'Esquadra van desallotjar el passat 27 d'octubre una nau industrial situada al carrer Torrent de l'Estadella del barri de Bon Pastor i que estava ocupada per 15 persones, segons va avançar el mitjà *El Caso*.

Ajornada la segona fase del Porta a Porta a Sant Andreu

MEDI AMBIENT ▶ La segona fase del sistema de recollida de residus Porta a Porta a Sant Andreu s'ajorna sense data, tal com va informar el passat 8 d'octubre el regidor de Transició Ecològica, Eloi Badia. El començament de la segona fase estava previst per al passat 18 d'octubre, però l'Ajuntament va aturar el seu desplegament per planificar una nova estratègia que corregeixi les deficiències de la primera fase i que es pugui aplicar a tota la ciutat. Una de les idees que el consistori va compartir va ser sub-

stituir els bujols destinats a recollir brossa orgànica per bústies i contenidors intel·ligents.

Les queixes veïnals que el Porta a Porta ha generat des que es va implementar el passat mes de maig es van veure reflectides en els resultats de l'Enquesta de serveis municipals del 2021. Des de Sant Andreu es va fer constatar que els problemes més greus del districte són la inseguretats i la neteja. A més, el districte va posar la nota més baixa de tota la ciutat a la recollida d'escombraries: un 6,1.

Mobilització veïnal perquè un sociosanitari sigui públic

Concentració del passat 28 d'octubre. Foto: Twitter (@MareaBlancaCAT)

SALUT ▶ Un grup de veïns de Sant Andreu, juntament amb altres de Nou Barris, es va mobilitzar el passat 28 d'octubre per demanar que la gestió del centre sociosanitari Isabel Roig, ara en mans de l'empresa privada Blauclínic, passi a ser pública.

Tal com va assenyalar en un comunicat la plataforma en defensa de la sanitat pública, Marea Blanca, Blauclínic "arrossega des de la seva obertura un munt de queixes" per part d'usuaris que consideren que hi ha una manca de personal al centre.

En aquest sentit, Marea Blanca va recordar que havia demanat a la direcció d'Isabel Roig conèixer el nombre de sanitaris amb els quals compta en el seu centre sense obtenir resposta.

D'altra banda, la regidora de Salut de l'Ajuntament, Gemma Tarafa, va donar suport als veïns a través de Twitter. "Fa anys que demanen una gestió 100% pública i de qualitat a Isabel Roig. S'acaba la concessió amb Blauclínic d'aquest immoble de propietat pública i és moment per passar-lo a gestió pública", va dir.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

C. Mallorca, 198 ppal. 1er Barcelona

La plaça Can Fabra, al davant del Mercat de Sant Andreu, va acollir fins al 31 d'octubre una exposició sobre alimentació sostenible que, en els pròxims mesos, s'instal·larà a prop de mercats de tots dels districtes.

Salt endavant del comerç: en marxa el BCNMarket

DIGITALITZACIÓ ▶ La ciutat té en marxa des del 4 d'octubre una nova plataforma en línia que vol ser el gran aparador dels establiments comercials de la ciutat, el BCNMarket (*bcnmarket.barcelona*).

De moment ja formen part de la plataforma uns 2.500 establiments, que d'aquesta manera tindran una nova eina per combatre amb els grans competidors de la venda electrònica. "El nostre objectiu és que sigui l'Amazon dels comerços de la ciutat i sigui líder com més aviat millor", afirma el tinent d'alcaldia d'Economia de l'Ajuntament, Jaume Collboni. La plataforma l'impulsen conjuntament el consistori i Barnacom, l'entitat que agrupa els eixos comercials de la ciutat que formen part de Barcelona Comerç i Barcelona Oberta.

Així doncs, aquesta eina digital permetrà als comerços donar-se a conèixer i vendre online els seus productes i serveis. "BCNmarket és tot allò que el comerç de proximitat havia re-

La campanya Bonus Consum es pot fer servir al BCNMarket. Foto: Ajuntament

clamat en més d'una ocasió. Una oportunitat digital en forma de gran aparador comercial de la ciutat, on cadascun dels comerços disposem del nostre propi espai per relacionar-nos amb els nostres clients com nosaltres vulguem", diu Salva Vendrell, el president de Barnacom i de Barcelona Comerç.

BONUS CONSUM

D'altra banda, aprofitant l'estrena de la nova plataforma digital, s'ha presentat la nova campanya 'Bonus Consum' per potenciar el consum local a través de la mateixa BCNMarket. Es tracta d'un bonus per valor de 20 euros que la ciutadania podrà fer servir, dels quals el consistori en posa 10.

L'Òpera al Comerç omplirà de música vuit comerços

ACTIVITATS ▶ La tercera edició del programa Òpera al Comerç, impulsat per la Fundació Barcelona Comerç i els seus eixos comercials, arribarà el pròxim dia 5 de novembre a l'Eix de Sant Andreu.

Tal com ha passat en les darreres setmanes a establiments d'altres associacions comercials, la idea és que el veïnat es trobi en vuit comerços associats a l'Eix Sant Andreu concerts d'òpera en directe. Alguns d'ells són Gat Pirata, Punt Ibèric, Perfumeries Blau o Trapelles. Aquesta ruta lí-

rica no només permetrà a tot el qui vulgui gaudir, de 17:30 h a 20.30 h, de diverses actuacions, com ara les de personalitats del col·lectiu Òpera Jove de Catalunya, sinó també gaudir d'aquest gènere en espais on no s'acostuma a escoltar ni veure.

El president de Barcelona Comerç, Salva Vendrell, assegura que amb aquesta nova edició de l'Òpera al Comerç s'aposta "per la fusió comercial i cultural, apropant als veïns un gènere líric, sovint desconegut pel gran públic".

La iniciativa tindrà lloc el pròxim 5 de novembre. Foto: Twitter (@eixosbcn)

amic
ficcions
L'AVENTURA DE CREAR HISTÒRIES

14a EDICIÓ
FEM DE L'ESCRITURA UN JOC...

Si ets alumne de 3r o 4t d'ESO, Batx. o CFGM, inscriu-te fins al 7 de febrer de 2022 a:
www.ficcions.cat

Participa i guanya!

PlayStation 5 | iPhones i Smartphones | iPads | Auriculars sense fils

Organitzador: **amic** (Associació de Comerciants i Empresaris de Catalunya)

Patrocinadors: Generalitat de Catalunya, Departament de Cultura; Ajuntament de Barcelona; Govern de les Illes Balears; Govern de les Illes Balears; Govern de les Illes Balears; Govern de les Illes Balears.

Vicente Ferrer
Transformem la societat en millor

OXIGEN PER A L'ÍNDIA

NECESSITEM EL TEU SUPORT PER ACONSEGUIR UN GENERADOR D'OXIGEN.
Aquesta pandèmia no acaba fins que tothom estigui fora de perill.

DONA

fundacionvicenteferrer.org
900 111 300

#SOSCovidIndia

A PROP

consum sostenible i de proximitat

Comerç Verd, un canvi de model cap a la sostenibilitat

Foto: Ajuntament

Reconeixement

Un projecte que neix amb l'objectiu d'agrupar les entitats i les associacions de comerciants dels mercats municipals de Barcelona i que aposta, entre altres coses, per potenciar els productes de qualitat, ecològics i de proximitat cultivats de manera sostenible. Això és Comerç Verd, una iniciativa que recentment ha estat reconeguda en el Gastronòmic Fòrum Barcelona.

De fet, aquesta proposta sorgeix de la mà de l'Institut Municipal de Mercats de Barcelona, del Comissionat d'Economia Social de l'Ajuntament i de la Federació de Mercats Municipals davant la necessitat d'unir esforços. Un pas endavant a favor dels comerciants que respon a tres objectius principals: accentuar la diferenciació dels establiments dels mercats gràcies a la qualitat dels seus productes, fer que el seu cultiu afavoreixi la

reducció de la petjada de carboni i la lluita contra l'emergència climàtica i facilitar la viabilitat de l'agricultura i la ramaderia local i sostenible.

QÜESTIÓ DE COMPROMÍS

Barcelona és enguany la capital mundial de l'alimentació sostenible. Per això, des de la ciutat es fa especial èmfasi en la necessitat que tot el sector alimentari i gastronòmic giri al voltant de la sostenibilitat.

“Cal un compromís amb la sostenibilitat, ja que per combatre l'emergència climàtica necessitem sistemes alimentaris saludables per a les persones, els territoris i el planeta”, diu Álvaro Porro, Comissionat de Política

“Els mercats ja aposten per la sostenibilitat, la proximitat i la salut del nostre planeta”

Alimentària de l'Ajuntament de Barcelona. I per engegar aquest canvi, segons Porro és essencial que els mercats barcelonins siguin els que comencin a treballar en aquesta línia. Una manera de fer que, gràcies a la iniciativa Comerç Verd, ja està en pràctica.

“Els mercats són l'ànima dels nostres barris, el motor econòmic de la ciutat i ja aposten per la sostenibilitat, la proximitat i la salut del nostre planeta”, destaca la regidora de Comerç i Mercats, Montserrat Ballarín. “A més, són referents internacionals pel seu model de gestió”, afegeix.

D'aquí aquest reconeixement a Comerç Verd, que, més enllà de premiar la iniciativa, pretén ser un incentiu i fomentar la implantació del reaprofitament alimentari, del producte de proximitat i de la lluita conjunta del sector pel canvi climàtic.

El Gastronòmic Fòrum Barcelona mira al futur i aposta per la cuina i l'alimentació sostenible

Congrés

La Fira de Montjuïc va acollir, un any més, el Gastronòmic Fòrum Barcelona del 18 al 20 d'octubre. Una cita amb els millors cuiners i productes del moment en la qual van participar més de 300 empreses i 60 xefs. Des de Joan Roca fins a Carme Ruscalleda o Ada Parellada. Tot plegat, amb un programa ple de conferències, ponències, taules rodones i tallers, que va permetre als més de 16.000 visitants tastar, aprendre i gaudir de la gastronomia de la mà d'especialistes del sector.

El congrés va començar amb una sessió inaugural que introduïa el tema central d'aquest fòrum: la sostenibilitat. De

fet, la mateixa alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, exposava la necessitat que la ciutat es converteixi en un referent de la gastronomia sostenible. “És el futur”, deia. Per això, totes les activitats del fòrum van girar al voltant de com fer aquest canvi cap a una nova manera de concebre la cuina i l'alimentació.

Tres dies que van servir perquè el sector es retrobés i busqués, conjuntament, nous camins, en un moment en què “cal reconduir els sistemes alimentaris i redirigir les estratègies”, deia el manifest que posava punt final a l'esdeveniment.

Una trobada per deixar constància de la importància que els aliments siguin de proximitat, de temporada, de qualitat i, si cal, reaprofitats.

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

El Mercat de Mercats, la festa del producte de proximitat

Fira

Les parades i els paradistes dels mercats de la ciutat van tornar a la fira Mercat de Mercats després de dos anys sense celebrar-se. Una nova edició amb el millor dels seus productes, que enguany es va traslladar a la plaça de les Glòries amb tres dies d'activitats per a totes les edats, amb tapes de mercat i productes de proximitat, durant el penúltim cap de setmana d'octubre.

En un moment en què Barcelona ha estat el centre d'atenció per debatre sobre els reptes de futur de l'alimentació i els efectes de l'actual model alimentari en el canvi climàtic, els mercats s'han volgut acostar a la ciutadania per posar en valor el seu paper com a proveïdors de producte fresc de qualitat, sostenible i de proximitat, vinculat a

l'alimentació saludable i a la dieta mediterrània. Per això, fins a vuit mercats alimentaris, com el de la Boqueria o el de la Concepció, i tres de no alimentaris, com els Encants, van muntar els seus estands a la fira, per oferir i donar a conèixer els seus millors productes. Un total de 19 parades en un espai en el qual també va tenir representació la restauració de la ciutat.

MÉS ENLLÀ DELS MERCATS

A banda de poder comprar i tastar tota mena de productes de qualitat i de proximitat, tots els que van assistir al Mercat de Mercats van poder provar les tapes que havien elaborat alguns dels millors restaurants barcelonins. De fet, la fira va rebre grans xefs que van voler compartir les seves creacions i coneixements de producte, gastronomia,

salut i sostenibilitat alimentària en *showcooks*, tallers i xerrades. Una manera de gaudir de la gastronomia, però també del vi, perquè els assistents van poder tastar alguns dels millors vins catalans del moment.

Tot això i molt més, com un hort urbà, sessions de música o activitats infantils, en una fira organitzada per l'Institut Municipal de Mercats amb la col·laboració de representants de diferents gremis minoristes alimentaris i que va tenir com a protagonistes la sostenibilitat, el reaprofitament alimentari i els productes de proximitat. Tot plegat, un autèntic mercat de mercats, atractiu i festiu, en què els paradistes es van dedicar a aconsellar la ciutadania en salut i alimentació. Dos aspectes bàsics i fonamentals al voltant dels quals van girar totes les activitats i la finalitat, en si mateixa, de la fira.

EN PRIMERA PERSONA

“No tenim clients; tots els que venen són amics”

Xavier Llobet
Llobet Òptics
(Coreixample)

Xavier Llobet és òptic optometrista i copropietari del negoci que van obrir els seus pares ja fa 75 anys. Una òptica que regenta juntament amb els seus dos germans i que es caracteritza pel tracte proper i personalitzat.

Què té Llobet Òptics que no tinguin altres negocis?

Sentit humà i un tracte personalitzat i familiar, de la mà de professionals. Nosaltres no tenim clients; tots els que venen aquí són amics i fem que se sentin com a casa seva gràcies al caliu humà amb què els atenem.

És això el que caracteritza el comerç d'aquesta zona de l'Eixample?

Ens diferencia el turisme i el fet que hi ha pocs veïns, perquè és una zona d'oficines. Però la unió entre els comerciants és molt forta i sempre remem junts per mantenir el nostre propi estil.

Es plantejaria marxar a un altre barri?

Jo estimo l'Eixample i seguiré sempre aquí, perquè per a mi els clients no són un número. Sé qui és cada persona i la seva història de vida. La relació humana entre el comerç i els veïns és increïble.

Què és el que més li agrada de la seva feina?

Que hi poso el cor. A mi no em *flipa* que la gent es gasti 300 euros, el que m'omple és la cara d'un nen o d'un senyor quan s'emprova les ulleres i, en veure's, s'omple d'alegria.

Foto: Mercat de Mercats

El Mercat Central de Florència s'apropa als mercats de Barcelona

Foto: Ajuntament

Visita

El Mercat Central de la ciutat de Florència és molt similar al de la Boqueria: històric, amb productes especialitzats i de gran qualitat. Aquesta és la conclusió a la qual va arribar el regidor d'activitats pressupostàries, comercials i productives d'aquest municipi italià, Federico Gianassi, després de visitar alguns dels mercats de Barcelona a mitjans d'octubre. Una visita amb l'objectiu d'establir sinèrgies i de donar a conèixer el funcionament dels mercats barcelonins.

“Els mercats són una joia de la ciutat i entre tots els hem de preservar”, deia el president de la Boqueria, Salvador Capdevila. Per això, el president, el vicepresident i el di-

rector del Consorci del Mercat Central de Florència, acompanyats de Gianassi, van voler conèixer els mercats de la capital catalana. I més tenint en compte que durant la pandèmia han tingut un paper essencial.

PRODUCTES DE PROXIMITAT

Durant la visita, que va anar a càrrec de la regidora de Comerç i Mercats, Montserrat Ballarín, es va remarcar la importància que tenen la sostenibilitat i els productes de temporada i de proximitat als mercats de la ciutat. I és que “produir des de la proximitat implica una millor qualitat dels productes i una menor contaminació”, deia la regidora. “Per això hem de preservar els mercats i posar en valor la seva tasca identitària, social i cultural”, apuntava Gianassi.

la Barcelona desconeguda

Turisme km0

L'aqüeducte de Dosrius i la petjada de l'aigua a la ciutat

NOU BARRIS/ El 1859 Barcelona tirava a terra bona part de la seva muralla. Eren temps de creixement poblacional i industrial, i les antigues defenses que en el passat havien aturat tants atacs forans eren ara un destorb per al desenvolupament de la ciutat més important de la península Ibèrica. La conurbació rebia contingents de població del món rural català –en el que seria un preàmbul de les grans migracions del segle XX– i les xifres de població vorejaven els 250.000 habitants.

La ciutat, per tant, necessitava espai per fer-hi habitatges i infraestructures per dotar de serveis la població. És en aquest context on cal emmarcar la construcció de l'aqüeducte de Dosrius, una enorme infraestructura hidràulica de més de 50 quilòmetres que connectava aquesta localitat maresmenca

Foto: Ajuntament

Es calcula que l'aqüeducte de Dosrius subministrava entre 20.000 i 40.000 metres cúbics d'aigua a la ciutat

amb el barri de Gràcia. Va ser construït el 1869, quan el creixement de l'aleshores flamant barri de l'Eixample va fer que augmentés la demanda d'aigua a Barcelona.

De fet, portar aigua a la capital es va convertir en un negoci sucós. En aquest cas, va ser l'empresa Palau, Garcia i Companyia

la que va posar en marxa l'aqüeducte. El 1867, els titulars de la companyia se'n van vendre els drets a la Société Générale des Eaux de Barcelone, constituïda a Lieja (Bèlgica) i que és l'origen de la Sociedad General de Aguas de Barcelona, l'actual Agbar.

Sigui com sigui, portar aigua del Maresme a Barcelona no era pas fàcil. Una de les principals complicacions de les obres era travessar el riu Besòs, dificultat que es va superar a través de l'estret del Rec, entre

la Trinitat i Torre Baró, gràcies a un sífó de 1.000 metres. Finalment, el 1871 l'aqüeducte es va posar en marxa i l'aigua va començar a arribar a la capital catalana. Es calcula que la infraestructura subministrava entre 20.000 i 40.000 metres cúbics diaris d'aigua a la ciutat.

Una de les empremtes d'aquest aqüeducte la podem contemplar avui dia a Nou Barris. En concret, al parc Central de Nou Barris, un espai verd de 17 hectàrees que

integra edificis singulars i històrics com ara l'antic Institut Mental de la Santa Creu, la masia de Can Carreras o el Parc Tecnològic, un centre que organitza actualment projectes empresarials innovadors.

El canal es va explotar fins a mitjans dels anys 50, en paral·lel a una nova –i molt més intensa– onada migratòria que va fer que Barcelona superés el milió i mig d'habitants. Va ser aleshores quan es va iniciar la canalització del riu Ter.

Els Jardins de Massana: un oasi verd amb una història lligada a l'Església

SANT ANDREU/ Els Jardins de Massana, ubicats a l'interior de l'illa del grup d'habitatges de Can Massana, es van construir el 1953 arran del Congrés Eucarístic a Barcelona, que havia tingut lloc a la capital catalana l'any anterior a iniciativa de l'arquebisbe Modrego. Una ocasió que el règim franquista va aprofitar per fer-se un rentat de cara internacional i posicionar-se com el "guardià d'occident" davant el "perill" soviètic. Sense anar més lluny, aquests jardins tenen forma de creu i consten de dues placetes laterals i d'una de central.

Aquest indret natural forma part d'un projecte innovador de ciutat jardí poc usual per a l'època. La plaça central, en el seu moment, va servir per ubicar-hi el camp de futbol del Club Deportivo Viviendas del Congreso, nascut el 1957 i que va funcionar en aquest lloc fins al 1983. El camp de futbol va desaparèixer per deixar pas als jardins de Massana, dividits en dues seccions per un emparat que travessa la zona verda d'est a oest. Avui dia, amb el parc infantil, els arbres i els porxos coberts de vegetació, són un petit oasi al barri del Congrés i els Indians.

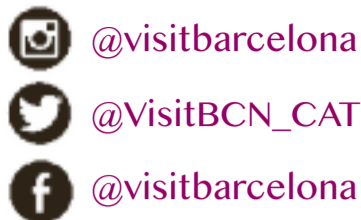
Foto: Aj.

Una porta al passat de la important família Güell

LES CORTS/ Avui dia dona la benvinguda als estudiants de la Facultat de Biologia, però en el passat era un dels tres accessos de la Finca Güell. La porta sud de la finca està construïda amb maó vist i presenta dos cossos idèntics, encapçalats per rajoles de ceràmica verdes i blanques. Aquests dos murs, de fet, flanquejaven una porta de ferro forjat, que es conserva al Museu Gaudí del Park Güell. Aquesta obra, però, no està exactament en el lloc on es va construir: es va traslladar a l'actual ubicació el 1957, mentre que el 1982 va ser restaurada.

Foto: Aj.

la Barcelona desconeguda

Les cases blanques, un conjunt singular del barri de Montbau

Foto: Ajuntament

HORTA – GUINARDÓ/ Al barri de Montbau hi ha un racó que destaca al bell mig d'un bosc. Són les conegudes com a 'casetes blanques', edificacions d'estil racionalista que es van construir el 1965, seguint el model de l'arquitecte suís Le Corbusier.

Des del punt de vista tècnic, són nou blocs de planta quadrada amb 52 habitatges unifamiliars. I des del punt de vista paisatgístic, es tracta d'un dels espais més característics del districte d'Horta-Guinardó; un *odd one out* en tota regla que recorda els pobles blancs que s'estenen pel sud peninsular i la costa mediterrània.

L'edificació d'aquestes cases va tenir lloc el 1965 a càrrec de la Cooperativa Barcelonense i es va portar a terme a sobre de l'antic camí de Sant Cebrià, avui dia carrer de la Ce-

ràmica. Són cases dúplex i adossades, amb una planta superior perpendicular a la inferior i que forma un pont a sobre dels passatges de vianants de la zona, que estan enjardinats. Aquesta disposició, a més, fa que les terrasses de les cases serveixin com a coberta de les cases de la filera inferior.

El conjunt d'habitatges forma una quadrícula de sis fileres de cases que segueixen, a grans trets, els revolts de la muntanya. Al seu torn, estan separades per cinc passatges de vianants, que passen per sota dels ponts. De fet, aquests ponts són un dels elements més singulars del conjunt arquitectònic.

Malgrat el color blanc de les cases, els seus accessos van ser batejats amb diferents colors: blau, rosa, groc, blanc i violeta de Montbau.

Un dels principals atractius de les 'casetes blanques' de Montbau és que estan integrades a la natura. En aquest sentit, la parcel·la que ocupen, de 12.600 metres quadrats de superfície, està envoltada en el seu perímetre pel Parc Natural de Collserola, excepte el costat sud-est, que limita amb el carrer de Vayreda, del barri de Montbau. Sense anar més lluny, malgrat l'aïllament aparent de les 'casetes blanques' en plena zona boscosa, estan prou a prop del centre del barri de Montbau.

Per altra banda, aquest conjunt arquitectònic, projectat pel gironí Joan Bosch, ha estat reconegut en alguna ocasió, com a l'any 1967, quan va quedar finalista en els premis FAD, en la categoria d'Arquitectura. A més, formen part del circuit Arquitectura al peu de Collserola, impulsat per l'Ajuntament.

Gràcia

Una joia del barroc català a la plaça Lesseps

Avui és un dels punts amb més trànsit i activitat de Barcelona, però fa uns segles només hi havia camps i camins. Estem parlant de la plaça Lesseps, on l'any 1626 els frares carmelites descalços van fundar-hi un convent. El van edificar a l'encreuament de les rieres de Vallcarca i de Cassoles. Aquell convent va donar peu a la formació de tota una vila, la de Gràcia. El 1630, el monestir ja estava acabat, però l'església, que és l'únic element que ha sobreviscut al pas dels anys, no es va acabar fins al 1658.

ELS CÀNONS TRADICIONALS

L'església, coneguda popularment com 'dels Josepets', presideix la plaça i és un dels elements arquitectònics més importants del barroc català. Obra de l'arquitecte fra Josep de la Concepció –nom religiós del carmelita tarragoní Josep Ferrer–, el temple es va enllestir el 1658, tot i que no es va poder consagrar fins al 1687. L'edificació segueix els canons tradicionals del barroc català, mentre que la façana tripartida i amb frontó triangular constitueix un element molt habitual a les esglésies carmelites de l'època.

Per tot plegat, aquesta obra arquitectònica està inscrita com a Bé Cultural d'Interès Local (BCIL) a l'inventari del Patrimoni Cultural català.

La Hidroelèctrica de Catalunya, eclecticisme arquitectònic

Foto: Ajuntament

L'EIXAMPLE/ L'antiga seu de la Central Catalana d'Electricitat –més tard Hidroelèctrica de Catalunya– és una construcció modernista de l'any 1897 que ja introduïa canvis que anunciaven les noves tendències arquitectòniques que s'acabarien imposant, com ara les bigues de ferro de la façana, que li permetien reforçar l'estructura i obrir grans finestrals.

Per altra banda, la particular entrada, en una cantonada, confereix a tota la façana un caràcter singular. Per tot plegat, estem davant d'una edificació prou important per a la història de la ciutat. Ocupada actualment per les oficines d'Endesa, va funcionar com a central tèrmica fins al 1977.

Per tot plegat, l'edifici s'inclou a la ruta modernista de l'Ajuntament i està catalogat

com a Bé Cultural d'Interès Local (BCIL). I és que la seva aparença general presenta elements constructius propis del modernisme, com ara l'ús de maó vist, una entrada principal amb elements de pedra i baranes de ferro forjat, entre altres. L'edifici va ser construït entre els anys 1896 i 1899 per l'arquitecte Pere Falqués, i també allotjava els habitatges dels encarregats de la central.

Les oficines de l'edifici de la hidroelèctrica es troben en una llarga nau que en el passat va acollir la maquinària de producció d'electricitat mitjançant el vapor de l'aigua. De fet, encara s'hi poden veure alguns elements originals, com el pont grua o el quadre de comandament. La xemeneia a través de la qual s'evacuava el vapor va ser finalment enderrocada l'any 1961.

Foto: Aj.

El conjunt de David Almazán jugarà a domicili el diumenge 7 novembre, a partir de les 12.30 hores, contra el CE l'Hospitalet. La UE Sant Andreu es troba en un gran moment de forma, ja que ha guanyat cinc dels últims set partits. L'últim, per 2-0 contra el CF Peralada.

Marina Cordobés supera un adeu

» Després de 15 anys al CN Sabadell, la jugadora continua la seva carrera esportiva al CN Sant Andreu
 » “Em vaig plantejar deixar el waterpolo i centrar-me en els estudis d'odontologia”, confessa

Toni Delgado
SANT ANDREU

A vegades una mirada externa ens ajuda a trobar-nos. Marina Cordobés (Barberà del Vallès, 1997) la va trobar en una professional. “Quan vaig saber que no continuaria al CN Sabadell, em vaig plantejar deixar el waterpolo i centrar-me en els estudis”, confessa, emocionada. “Marina, crec que has de fer alguna cosa que signifiqui per a tu un punt final amb el club on has jugat sempre”, em va dir la psicòloga. I vaig pensar que podria competir en un altre equip”, explica la nova jugadora del CN Sant Andreu.

Força abans de prendre aquella decisió va transcriure en paraules les seves emocions després que es tanqués la seva etapa al CN Sabadell. “Quan vaig publicar el post a Instagram sentia la barreja de sensacions que m'havia

acompanyat la nit anterior editant el text”, recorda, encara impressionada per les reaccions. “Em va impactar rebre tant afecte. Vaig quedar-me tranquil·la, sabent que el club on vaig començar a jugar a waterpolo amb 9 anys sempre seria casa meua, però que la vida seguia”, reflexiona Cordobés.

La barberenca escriurà els següents capítols de la seva carrera esportiva a la piscina Pere Serrat. “Sempre he necessitat fer equip animant, ajudant i motivant, i ara, al CN Sant Andreu, se'm demana que sigui líder, un rol que t'exigeix ser i estar sempre”, descriu Cordobés. “M'havien dit que en Javi Aznar era molt exigent als entrenaments i no m'esperava que ho fos tant, eh”, reconeix, divertida.

El grup fa poc temps que treballa i conviu perquè cinc jugadores estaven disputant el Mundial júnior de Netanya (Israel), que va acabar el passat 16 d'octubre. “Com que teníem tantes baixes es van ajornar els nostres

Marina Cordobés. Fotos: Elisabeth Linde (article) i CN Sant Andreu (portada)

dos primers partits de Lliga”, detalla l'entrevistada, una de les sis novetats del CN Andreu, juntament amb Denise Mammolito, Hannah Ruckelshaus, Hailey Louise Ballesty, Marit Van der Weijden i Andrea Lorca.

El pròxim 6 de novembre Cordobés viurà una tarda de gran

impacte emocional: visitarà Can Llong amb un altre banyador i casquet. “Se'm farà estrany anar a un altre vestuari i jugar contra moltes companyes de tota la vida i el CN Sabadell. Intentaré pair-ho el millor possible. Molta gent m'ha escrit per dir-me que m'anirà a veure”, descriu, contenta.

Gairebé tota la seva carrera ha jugat amb i contra jugadores més grans que ella. “Vulguis o no, et fan respecte, però són persones normals com tu. Així que, a poc a poc, vaig perdre la timidesa que tenia de petita i ara soc molt extrovertida”, reflexiona la barberenca, que quan va començar a pujar amb el primer equip del CN Sabadell es va sentir molt ajudada, sobretot per Mati Ortiz, “un gran suport els últims anys”, i per Olga Domènech, “una capitana molt empàtica”.

Fora de l'aigua Cordobés tampoc no s'atura mai. Sempre amb un somriure i sense deixar res a mitges. Estudia cinquè d'odontologia i és evident que serà una gran dentista, en part per la seva capacitat comunicativa i empatia. “A les pràctiques m'he trobat amb pacients amb por. T'ho diuen o ho notes per com es mouen. La clau és ser natural, que vegin que domines la situació i que no els vols fer mal”, conclou, segura.

espai.mèdia

El primer diari de la indústria espacial de Catalunya

La Seguretat Social, via SMS

» Ja són 58 els serveis que ofereix en línia la Seguretat Social amb identificació per missatge
 » És un mètode d'accés que no requereix certificat digital i que t'ofereix moltes possibilitats

► La Seguretat Social ofereix, a través de la seva Seu Electrònica, un conjunt de serveis per facilitar certs tràmits a la ciutadania. Per poder accedir a alguns d'aquests serveis es necessita identificar-se mitjançant un certificat digital emès per una autoritat de certificació reconeguda o fer-ho a través de la plataforma *cl@ve*.

No obstant això, amb l'objectiu de facilitar al màxim possible l'accés als usuaris que no disposen de mitjans d'autenticació digital, la Seguretat Social ha implementat una altra manera d'accedir a certs serveis a través d'un sistema d'autenticació basat en l'enviament per SMS al telèfon de l'usuari d'una contrasenya d'un sol ús, que haurà d'introduir per poder accedir al servei desitjat.

Aquest sistema, habitual en moltes operacions bancàries, basa la seguretat de la identificació de l'usuari en el coneixement per part seva d'una sèrie de dades personals i en la possessió del telèfon mòbil, que s'ha de registrar prèviament a la Seguretat Social a nom del mateix usuari a través d'un procediment segur.

Actualment hi ha 58 serveis diferents als quals es pot accedir a través d'aquest mètode des de la Seu Electrònica. L'últim a incorporar-se a aquesta llarga llista és el simulador JUBIMAR. Aquest nou servei permet a les persones treballadores del Règim Especial del Mar simular la seva futura pensió de jubilació. La simulació té caràcter informatiu, per la qual cosa no genera drets ni expectatives de drets a favor del ciutadà.

VIDA LABORAL

Aquest últim servei se suma als preexistents, entre els quals destaquen la possibilitat de descarregar diversos informes, com el de la vida laboral, l'integrat de prestacions, el d'empresari individual... Ara, amb l'entrada en funcionament d'*Im-port@ss*, el nou portal de la TGSS, alguns d'aquests serveis et redirigeixen a aquest nou portal de manera senzilla.

El mateix mètode d'identificació via SMS permet fer tràmits com altes, baixes i modificar dades en el Sistema Especial d'Ocupació a la Llar; altes, baixes i canvis de la base de cotització d'autònoms; fer un

A través d'un simple SMS pots accedir a molts serveis de la Seguretat Social. Foto: Pexels

canvi de domicili, del telèfon o del correu electrònic que es tinguin registrats; rectificar els informes de les bases de cotització i de la vida laboral; o sol·licitar el número de la Seguretat Social, entre d'altres.

Entre els tràmits més demandats que es poden fer per aquesta via també hi ha el de sol·licitar la Targeta Sanitària Europea o la possibilitat de consultar la situació en què es troba el tràmit d'una pres-

tació sol·licitada, a nom propi o en representació d'una altra persona, i fer un seguiment de les fases del procés des que es presenta la sol·licitud fins que es resol.

COM FER-HO?

Utilitzar aquest mètode d'identificació via SMS és molt senzill. Només has d'accedir al servei que desitgis i prémer l'opció d'accés via SMS. Seguidament, et pots identificar in-

troduint el teu document d'identificació, la data de naixement i el número de telèfon mòbil (prèviament registrat a la Seguretat Social).

Si les dades introduïdes són correctes i coincideixen amb les registrades a la Seguretat Social, rebràs un SMS amb una contrasenya d'un sol ús al teu telèfon mòbil. A continuació, ja pots introduir aquesta contrasenya que has rebut per accedir al servei desitjat.

**NECESSITEM ALIMENTS
 BÀSICS PER CONTRIBUIR
 A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE
 163 MIL PERSONES**

Col·labora

BANC DELS ALIMENTS

líniaSantAndreu

bancdelsaliments.org

No t'ho perdís

Foto: Aj. de Barcelona

Setmana de la innovació

La Barcelona Innova Week (anteriorment coneguda com a Smart City Week) se celebra enguany del 8 al 14 de novembre. Es tracta d'una iniciativa de l'Ajuntament de Barcelona organitzada per la fundació municipal BIT Habitat amb l'objectiu de "reflexionar i experimentar sobre la relació entre les persones, la tecnologia i les ciutats". Amb la participació d'una vintena de ponents de diferents àmbits i especialitzacions, aquesta edició ha de servir per repensar el model de ciutat "per tal d'avançar cap a un entorn urbà més inclusiu, resiliència i sostenible".

Famosos

La veu de Woody Allen, el nebot de Joan Capri a la sèrie d'humor *Doctor Caparrós* i el protagonista, al costat de Paco Morán, de l'obra de teatre *L'estranya parella*. Són només tres exemples de l'aportació de Joan Pera (Mataró, 1948) a la cultura en català durant més de quaranta anys. I és precisament per aquest motiu que acaba de rebre un dels Premis d'Honor del Zoom Festival. El certamen ha volgut homenatjar "la seva llarga i reconeguda" carrera professional. Els altres dos Premis d'Honor els han rebut el periodista i presentador Xavier Sardà i la productora Kosmos Studios, fundada per Gerard Piqué.

La fitxa

QUI ÉS?

J O A N P E R A

ÉS FAMÓS PER...

Ser un gran nom (i veu) de la cultura en català
És actor, director i actor de doblatge: és la veu de Woody Allen

QUÈ HA FET?

Rebre un Premi d'Honor del Zoom Festival
Per la seva "llarga i reconeguda" carrera professional

A LES XARXES...

Admiració
El públic el té molt ben valorat i celebra el reconeixement

Llibres

Estimada Mirta
Maria Escalas

Buenos Aires, 1947. En Francisco desembarca del vaixell. Amb 16 anys deixa enrere la família i Mallorca per provar sort a l'altra banda de l'Atlàntic. Comença com a aprenent a una fàbrica, on no deixa passar l'oportunitat d'ascendir i facilitar l'establiment de la resta de la seva família a Buenos Aires. Però pagarà els privilegis de l'ascens social a un alt cost.

Teatre

La mala dicció
Jordi Oriol

El polifacètic autor, actor i director Jordi Oriol s'ha endinsat en Shakespeare diverses vegades en col·laboració amb el director Xavier Albertí. Ara presenta *La mala dicció*, a partir de Macbeth, l'última entrega de la trilogia que perverteix tragèdies shakespearianes amb el recurs de la paraula com a propi motor dramàtic. Al Teatre Lliure de Gràcia.

Música

1997
Alfred Garcia

Després d'una aturada quan feia poc temps que havia començat la seva carrera professional en el món de la música, Alfred Garcia torna ara amb un segon disc: *1997* (Universal). "Aquest àlbum és per dir: si et pensaves que jo era això, doncs té l'altra cara", ha explicat el jove cantant del Prat de Llobregat en una entrevista amb l'ACN.

Pelis i sèries

Tres
Juanjo Giménez

Una dissenyadora de so passa moltes hores treballant sola, refugiant-se de les relacions complicades que té amb la seva exparella, la seva mare i els seus companys de feina. Tot i que ella encara no ho sap, ha començat a "dessincronitzar-se"; és a dir, el seu cervell ha passat a processar el so més tard que les imatges, com si es tractés d'un vídeo defectuós.

ESTILS DE VIDA

Evitar ciberatacs a casa

Foto: Pexels

SEGURETAT

Es ciberatacs estan a l'ordre del dia. Sense anar més lluny, recentment n'han patit la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i Barcelona Serveis Municipals (BSM). I és que els experts alerten que la pandèmia ha fet augmentar aquests atacs informàtics. Per això la Universitat Oberta de Catalunya (UOC) ha publicat una llista de consells per evitar ciberatacs a casa.

La primera recomanació dels experts de la UOC és la protecció de tots els dispositius. En aquest "tots" no només entren mòbils, ordinadors i tauletes, sinó qualsevol altre dispositiu, com un electrodomèstic, que es pugui connectar a internet. Per protegir-los, cal restringir-ne l'accés amb contrasenyes. Aquestes han de ser llargues i és millor que no siguin paraules del diccionari i que no continguin informació personal, tal com diu la professora Helena Rifà. En la mateixa línia, cal instal·lar antivirus als dispositius.

També recomanen tenir en compte les opinions d'altres usuaris abans d'instal·lar un programa o fer una compra *online*. En aquest sentit, els experts fan una crida a ser previnguts i, fins i tot, desconfiats: "Cal desconfiar de qualsevol correu o missatge que es rebí", sentència el professor Jordi Serra.

Les claus.....

PROTECCIÓ

Cal protegir tots els dispositius (des de mòbils fins a electrodomèstics amb internet) amb contrasenyes i antivirus

CONTRASENYES

És millor que siguin llargues, que no siguin paraules del diccionari i que no incloguin informació personal

OPINIONS

Abans d'instal·lar un programa o fer una compra en línia cal mirar les opinions d'altres usuaris per veure'n la fiabilitat

PRECAUCIÓ

Els experts fan una crida a ser previnguts i fins i tot desconfiats amb "qualsevol correu o missatge" que rebim

Foto: Pexels

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

ELS BONS
RECORDS
VIUEN PER
SEMPRE

Els moments de pèrdua són difícils. Ho sabem. Moments en què necessita tranquil·litat i estar acompanyat dels éssers estimats, sense preocupar-se del servei funerari. Per això fem tot el possible per tal que en aquests instants no li falti res. Deixi-ho a les nostres mans. Vostè pensi en els millors instants viscuts. Perquè els bons records viuen per sempre.

TANATORI LITORAL

- Sales d'ús privat per estar amb els seus amb absoluta tranquil·litat.
- Disposa de tanatori i crematori al mateix centre.
- Possibilitat de personalitzar els serveis funeraris.

Avinguda de la Catalana, s/n. 08930 Sant Adrià del Besòs. T. 931 159 790

ÀLTIMA
www.altima-sfi.com